

Vestea Bună

Die Gute Nachricht

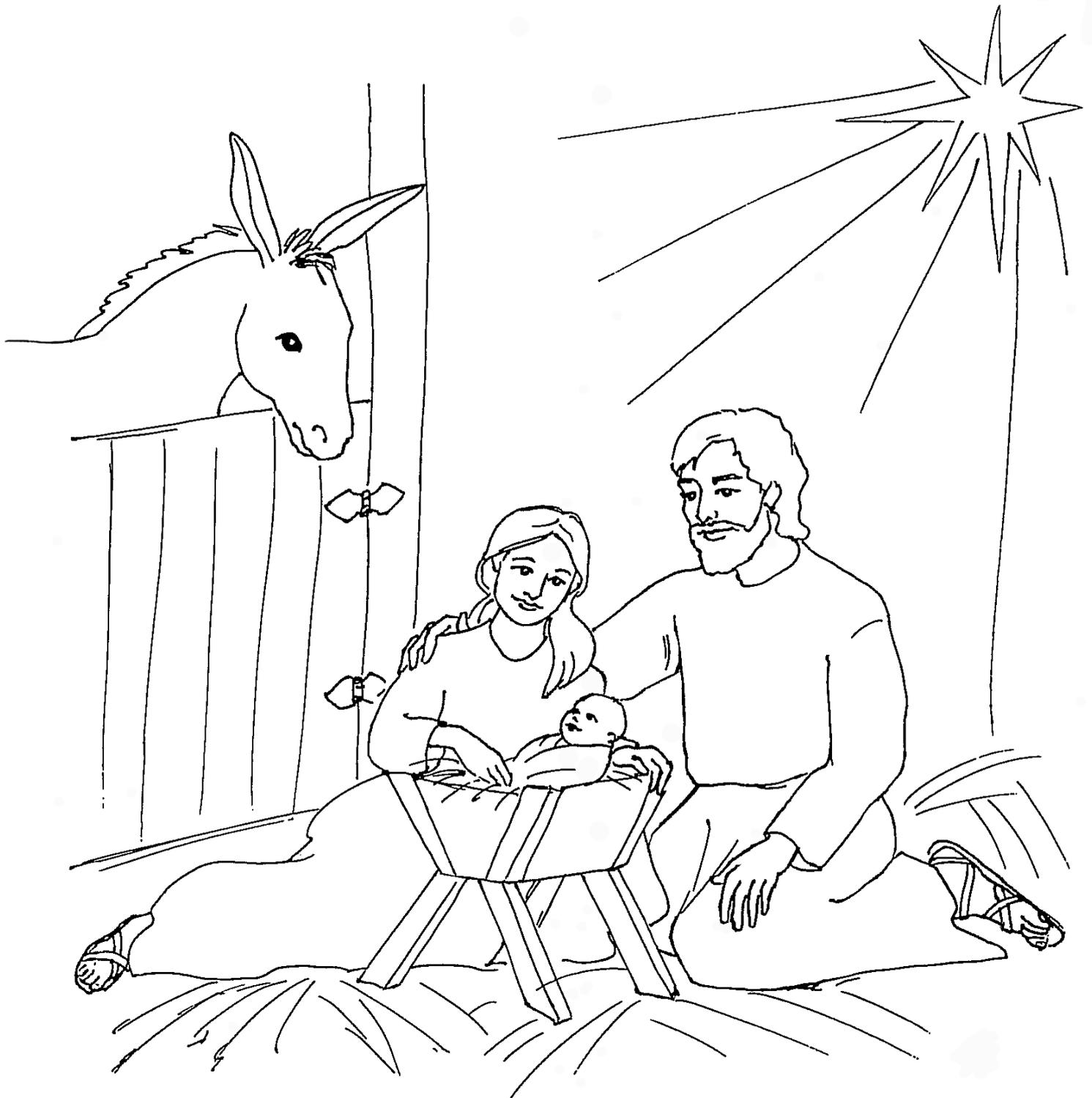
În luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într'o cetate din Galilea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. Ingerul a intrat la ea, și a zis: „Plecăciune, ție, căreia ți s'a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvîntată ești tu între femei!“ Turburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze urarea aceasta. Ingerul i-a zis: „Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus. El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Impărăția Lui nu va avea sfîrșit.“ Maria a zis: „Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!“ Și îngerul a plecat dela ea.

(Luca 1:26-33 & 38)

*****

Als Elisabet im sechsten Monat war, sandte Gott den Engel Gabriel nach Nazaret in Galiläa zu einem jungen Mädchen namens Maria. Es war verlobt mit einem Mann namens Josef, einem Nachkommen Davids. Der Engel kam zu Maria und sagte: »Sei gegrüßt, Maria, der Herr ist mit dir; er hat dich zu Großem ausersehen!« Maria erschrak über diesen Gruß und überlegte, was er bedeuten sollte. Da sagte der Engel zu ihr: »Hab keine Angst, du hast Gnade bei Gott gefunden! Du wirst schwanger werden und einen Sohn zur Welt bringen. Dem sollst du den Namen Jesus geben. Er wird groß sein und wird >Sohn des Höchsten< genannt werden. Gott der Herr wird ihm das Königtum seines Vorfahren David übertragen. Er wird für immer über die Nachkommen Jakobs regieren. Seine Herrschaft wird nie zu Ende gehen.« Da sagte Maria: »Ich will ganz für Gott dasein. Es soll so geschehen, wie du es gesagt hast.« Dann verließ sie der Engel.

(Lukas 1.26-33 & 38)

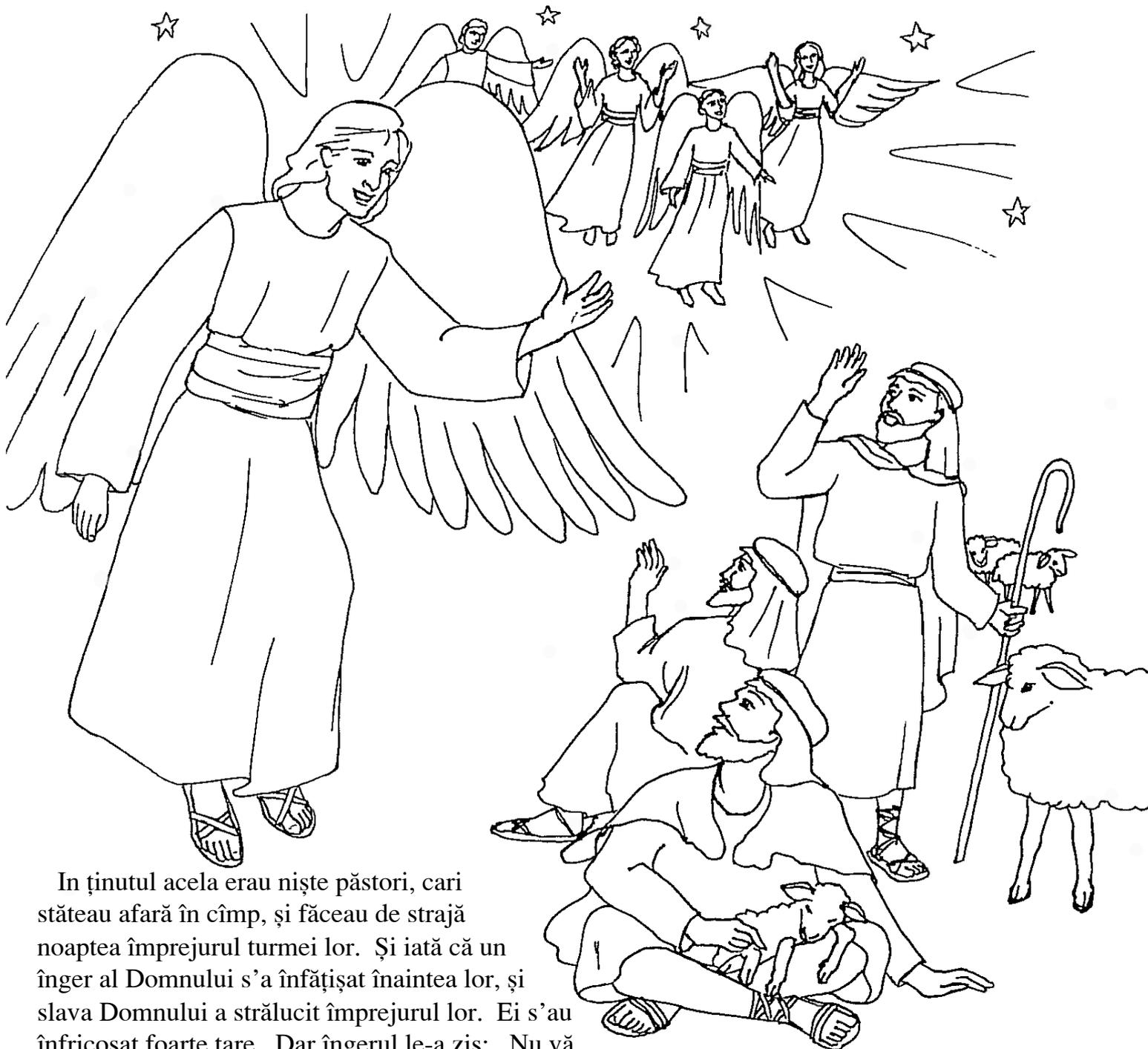
Iosif s'a suit și el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, – pentru că era din casa și din seminția lui David, – să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Pe când erau ei acolo, s'a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece, și L-a culcat într'o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

(Luca 2:4-7)

*****

Auch Josef machte sich auf den Weg. Von Nazaret in Galiläa ging er nach Betlehem, das in Judäa liegt. Das ist der Ort, aus dem König David stammte. Er mußte dorthin, weil er ein Nachkomme Davids war. Maria, seine Verlobte, ging mit ihm. Sie erwartete ein Kind. Während des Aufenthalts in Betlehem kam für sie die Zeit der Entbindung. Sie brachte einen Sohn zur Welt, ihren Erstgeborenen, wickelte ihn in Windeln und legte ihn in eine Futterkrippe im Stall. Eine andere Unterkunft hatten sie nicht gefunden.

(Lukas 2.4-7)

In ținutul acela erau niște păstori, cari stăteau afară în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al Domnului s'a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s'au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s'a născut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într'o iesle.“ Și deodată, împreună cu îngerul s'a unit o mulțime de oaste cerească, lăudînd pe Dumnezeu, și zicînd: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pămînt între oamenii plăcuți Lui.“ (Luca 2:8-14)

*****

In der Gegend dort hielten sich Hirten auf. Sie waren in der Nacht auf dem Feld und bewachten ihre Herde. Da kam ein Engel des Herrn zu ihnen, und die Herrlichkeit des Herrn umstrahlte sie. Sie fürchteten sich sehr; aber der Engel sagte: »Habt keine Angst! Ich bringe euch eine gute Nachricht, über die sich ganz Israel freuen wird. Heute wurde in der Stadt Davids euer Retter geboren - Christus, der Herr! Geht und seht selbst: Er liegt in Windeln gewickelt in einer Futterkrippe - daran könnt ihr ihn erkennen!« Plötzlich stand neben dem Engel eine große Schar anderer Engel, die priesen Gott und riefen: »Alle Ehre gehört Gott im Himmel! Sein Frieden kommt auf die Erde zu den Menschen, weil er sie liebt!«

(Lukas 2.8-14)

Iar Pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El. (Luca 2:40)

*****

Das Kind wuchs heran und wurde kräftig. Es hatte ein ungewöhnliches Verständnis für den Willen Gottes, und man sah, daß Gott es liebte. (Lukas 2.40)

A venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan. Ioan era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă, și împrejurul mijlocului era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică. Ioan propovăduia, și zicea: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sînt vrednic să mă plec să-I desleg curelele încălțămintelor. Eu, da, v’am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfînt.“ În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat de Ioan în Iordan. Și îndată, cînd ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, și Duhul pogorîndu-Se peste El ca un porumbel. Și din ceruri s’a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu prea iubit, în Tine Imi găsesc toată plăcerea Mea.“ (Marcu 1:4-11)

*****

Das geschah, als der Täufer Johannes in der Wüste auftrat und zu den Menschen sagte: »Laßt euch taufen und fangt ein neues Leben an, dann wird Gott euch eure Schuld vergeben!« Alle Leute aus dem Gebiet von Judäa und die ganze Einwohnerschaft von Jerusalem kamen zu ihm, gaben offen ihre Verfehlungen zu und ließen sich von ihm im Jordan taufen. Johannes trug ein Gewand aus Kamelhaaren mit einem Ledergürtel und ernährte sich von Heuschrecken und dem Honig wilder Bienen. Er kündigte an: »Nach mir kommt der, der viel mächtiger ist als ich. Ich bin nicht gut genug, mich zu bücken und ihm die Schuhe aufzubinden. Ich habe euch mit Wasser getauft; er wird euch mit heiligem Geist taufen.« Um diese Zeit kam Jesus aus Nazaret in Galiläa und ließ sich von Johannes im Jordan taufen. Als er aus dem Wasser stieg, sah er, wie der Himmel aufriß und der Geist Gottes wie eine Taube auf ihn herabkam. Zugleich hörte er eine Stimme vom Himmel her sagen: »Du bist mein Sohn, dir gilt meine Liebe, dich habe ich erwählt.« (Markus 1.4-11)

In urmă, Isus S'a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, și ei au venit la El. A rînduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimeată să propovăduiască. Le-a dat și putere să vindece boalele și să scoată dracii.

(Marcu 3:13-15)

*****

Dann stieg Jesus auf einen Berg und rief die zu sich, die er bei sich haben wollte. Sie traten zu ihm. Auf diese Weise setzte er einen Kreis von zwölf Männern ein, die ständig bei ihm sein sollten. Später wollte er sie aussenden, damit sie die Gute Nachricht verkünden. Sie sollten auch die Vollmacht bekommen, böse Geister auszutreiben.

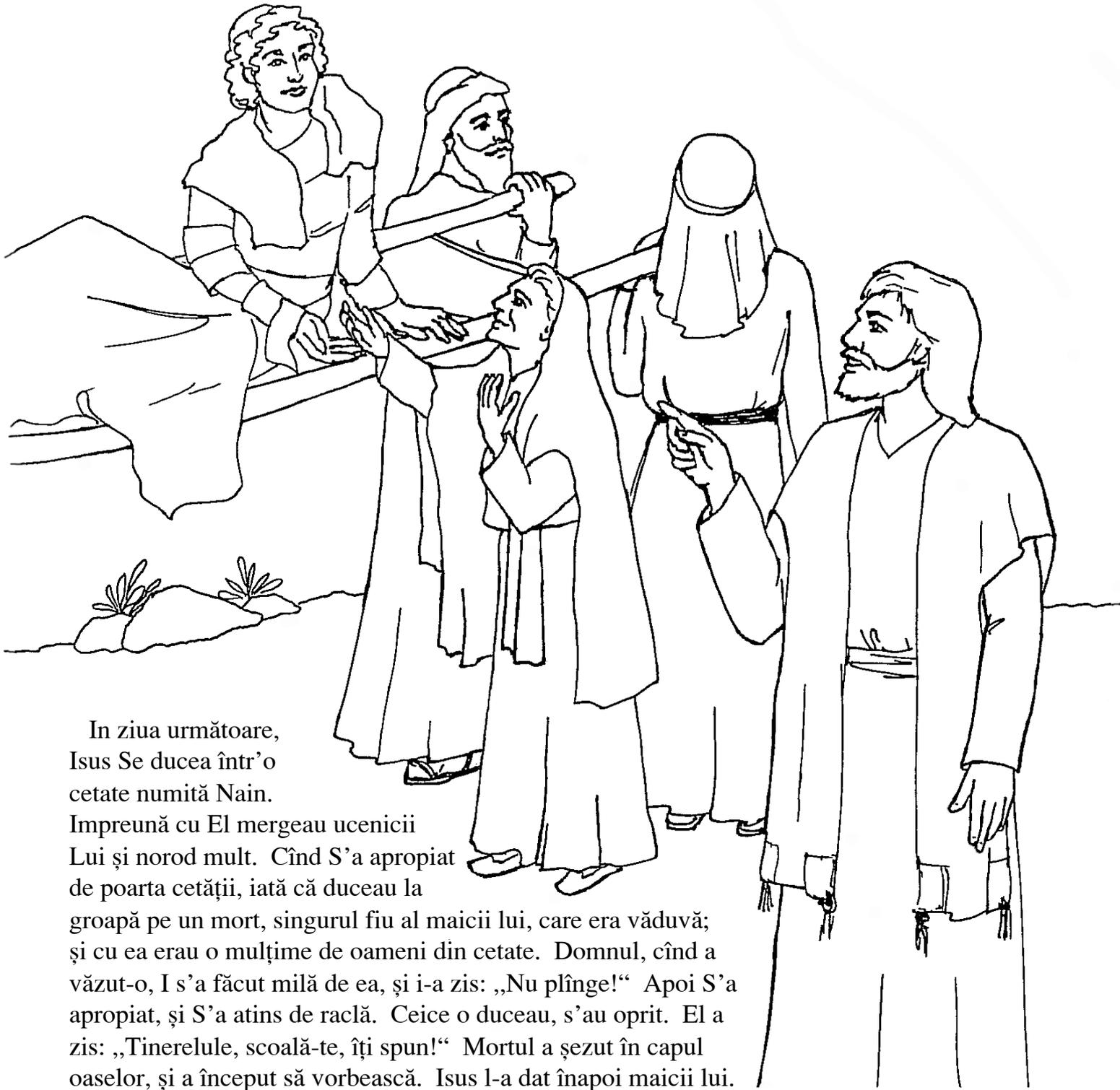
(Markus 3.13-15)

Intre Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaş al Iudeilor. Acesta a venit la Isus, noaptea, şi I-a zis: „Invăţătorule, ştim că eşti un Invăţător, venit dela Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe cari le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.“ Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îţi spun că, dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Impărăţia lui Dumnezeu.“ Nicodim I-a zis: „Cum se poate naşte un om bătrîn? Poate el să intre a doua oară în pîntecele maicii sale, şi să se nască?“ Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îţi spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Impărăţia lui Dumnezeu. Ce este născut din carne, este carne, şi ce este născut din Duh, este duh.“
(Ioan 3:1-6)

*****

Einer der führenden jüdischen Männer war Nikodemus; er gehörte zu den Pharisäern. Eines Nachts kam er zu Jesus und sagte zu ihm: »Wir wissen, daß Gott dich gesandt und dich als Lehrer bestätigt hat. Nur mit Gottes Hilfe kann jemand solche Taten vollbringen, wie du sie tust.« Jesus antwortete: »Ich versichere dir: nur wer von neuem geboren ist, wird Gottes neue Welt zu sehen bekommen.« »Wie kann ein erwachsener Mensch noch einmal geboren werden?« fragte Nikodemus. »Er kann doch nicht in den Leib seiner Mutter zurückkehren und ein zweites Mal auf die Welt kommen!« Jesus sagte: »Ich versichere dir: nur wer von Wasser und Geist geboren wird, kann in Gottes neue Welt hineinkommen. Was Menschen zur Welt bringen, ist und bleibt menschlich. Geistliches aber kann nur vom Geist Gottes geboren werden.«
(Johannes 3.1-6)

In ziua următoare,
Isus Se ducea într'o
cetate numită Nain.
Impună cu El mergeau ucenicii
Lui și norod mult. Când S'a apropiat
de poarta cetății, iată că duceau la
groapă pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era văduvă;
și cu ea erau o mulțime de oameni din cetate. Domnul, când a
văzut-o, I s'a făcut milă de ea, și i-a zis: „Nu plînge!“ Apoi S'a
apropiat, și S'a atins de raclă. Ceice o duceau, s'au oprit. El a
zis: „Tinerelule, scoală-te, îți spun!“ Mortul a șezut în capul
oaselor, și a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi maicii lui.
Toți au fost cuprinși de frică, slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Un mare prooroc s'a ridicat
între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.“
(Luca 7:11-16)

*****

Bald darauf ging Jesus nach Naïn. Seine Jünger und viele Leute folgten ihm. Als sie in die Nähe des Stadttors kamen, trafen sie auf einen Trauerzug. Der einzige Sohn einer Witwe sollte beerdigt werden, und zahlreiche Bewohner der Stadt begleiteten die Mutter. Als der Herr die Witwe sah, tat sie ihm sehr leid, und er sagte zu ihr: »Weine nicht!« Dann trat er näher und berührte die Bahre. Die Träger blieben stehen. Jesus sagte zu dem Toten: »Ich befehle dir: Steh auf!« Da richtete er sich auf und fing an zu reden, und Jesus gab ihn seiner Mutter zurück. Alle wurden von Furcht gepackt; sie priesen Gott und riefen: »Ein großer Prophet ist unter uns aufgetreten! Gott selbst ist seinem Volk zu Hilfe gekommen!«

(Lukas 7.11-16)

Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut că o mare gloată vine spre El. Și a zis lui Filip: „De unde avem să cumpărăm pâini ca să mănânce oamenii aceștia?” Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că știa ce are de gând să facă. Filip i-a răspuns: „Pînile, pe cari le-am putea cumpăra cu două sute de lei, n’ar ajunge ca fiecare să capete puținel din ele.” Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis: „Este aici un băiețel, care are cinci pâini de orz și doi pești; dar ce sînt acestea la atîția?” Isus a zis: „Spuneți oamenilor să șadă jos.” În locul acela era multă iarbă. Oamenii au șezut jos, în număr de aproape cinci mii. Isus a luat pînile, a mulțămît lui Dumnezeu, le-a împărțit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit celorce ședeau jos; de asemenea, le-a dat și din pești cît au voit. Dupăce s’au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: „Strîngeți fărămiturile cari au rămas, ca să nu se piardă nimic.” Le-au adunat deci, și au umplut douăsprezece coșuri cu fărămiturile cari rămăseseră din cele cinci pâini de orz, după ce mîncaseră toți. Oamenii aceia, cînd au văzut minunea, pe care o făcuse Isus, ziceau: „Cu adevărat, acesta este proorocul cel așteptat în lume.”

(Ioan 6:5-14)

*****

Jesus blickte auf und sah die Menschenmenge auf sich zukommen. Er wandte sich an Philippus: »Wo können wir genügend Nahrung kaufen, damit alle diese Leute satt werden?« Das sagte er, um Philippus auf die Probe zu stellen. In Wirklichkeit wußte er schon, was er tun würde. Philippus antwortete: »Man müßte für über zweihundert Silberstücke Brot kaufen, wenn jeder wenigstens eine Kleinigkeit erhalten sollte.« Andreas, ein anderer Jünger, der Bruder von Simon Petrus, sagte: »Hier ist ein Junge, der hat fünf Gerstenbrote und zwei Fische. Aber was hilft das bei so vielen Menschen?« Sorgt dafür, daß die Leute sich setzen«, sagte Jesus. Sie setzten sich in das dichte Gras, das dort den Boden bedeckte. Es waren ungefähr, fünftausend Männer. Jesus nahm die Brote, dankte Gott und verteilte sie an die Menge. Mit den Fischen tat er dasselbe, und alle hatten reichlich zu essen. Als sie satt waren, sagte er zu seinen Jüngern: »Sammelt die Brotreste auf, damit nichts verdirbt.« Sie taten es und füllten zwölf Körbe mit den Resten. Soviel war von den fünf Gerstenbrotten übriggeblieben. Als die Leute sahen, was Jesus vollbracht hatte, sagten sie: »Das ist bestimmt der Prophet, der in die Welt kommen soll!«

(Johannes 6:5-14)

Cînd s'a înserat, ucenicii Lui s'au coborît la marginea mării. S'au suit într'o corabie, și treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, și Isus tot nu venise la ei. Sufla un vînt puternic și marea era întăritată. După ce au vîsilit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblînd pe mare și apropiindu-Se de corabie. Și s'au înfricoșat. Dar Isus le-a zis: „Eu sînt, nu vă temeți!“ Voiau deci să-L ia în corabie. Și corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau. (Ioan 6:16-21)

*****

Als es Abend geworden war, gingen seine Jünger zum See hinunter. Sie stiegen in ein Boot, um über den See nach Kafarnaum zurückzufahren. Es wurde Nacht, und Jesus war immer noch nicht zu ihnen gekommen. Das Wetter war sehr stürmisch, und das Wasser schlug hohe Wellen. Die Jünger hatten eine Strecke von vier bis fünf Kilometern zurückgelegt. Plötzlich sahen sie Jesus, wie er über das Wasser ging und sich ihrem Boot näherte. Da packte sie die Angst. Aber Jesus sagte: »Habt keine Angst, ich bin's!« Sie wollten ihn zu sich ins Boot nehmen. Aber da waren sie auch schon am Ufer, genau an der Stelle, die sie erreichen wollten. (Johannes 6.16-21)

I'au adus niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe ceice îi aduceau. Când a văzut Isus acest lucru, S'a mâniat, și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Impărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Impărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!“ Apoi i-a luat în brațe, și i-a binecuvîntat, punîndu-Și mînile peste ei. (Marcu 10:13-16)

*****

Einige Leute brachten ihre Kinder zu Jesus, damit er ihnen die Hände auflegte, aber die Jünger wiesen sie ab. Als Jesus es bemerkte, wurde er zornig und sagte zu seinen Jüngern: »Laßt die Kinder doch zu mir kommen und hindert sie nicht, denn gerade für Menschen wie sie steht die neue Welt Gottes offen. Täuscht euch nicht: wer sich der Liebe Gottes nicht wie ein Kind öffnet, wird sie niemals erfahren.« Dann nahm er die Kinder in die Arme, legte ihnen die Hände auf und segnete sie.

(Markus 10:13-16)

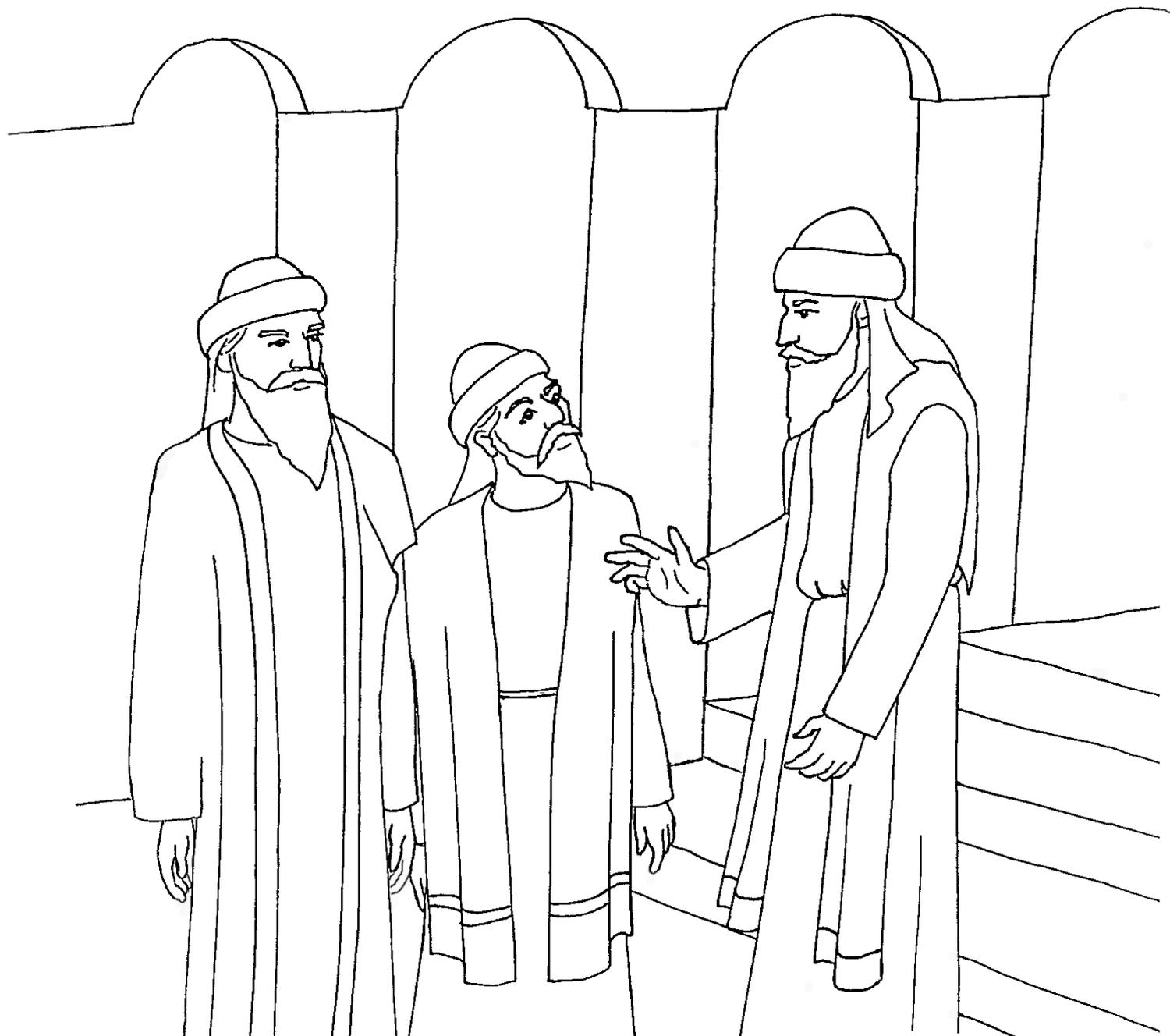
„Eu sînt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. Eu le dau viața vecinică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mîna Mea.“

(Ioan 10:11 & 27-28)

*****

»Ich bin der gute Hirt. Ein guter Hirt ist bereit, für seine Schafe zu sterben. Meine Schafe hören auf mich. Ich kenne sie, und sie folgen mir. Ich gebe ihnen das ewige Leben, und sie werden niemals umkommen. Keiner kann sie mir aus den Händen reißen.«

(Johannes 10.11 & 27-28)

Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au adunat Soborul, și au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni. Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El, și vor veni Romanii și ne vor nimici și locul nostru și neamul.“ Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic; oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?“ Dar lucrul acesta nu l-a spus dela el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a proorocit că Isus avea să moară pentru neam. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într'un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți. Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare. (Ioan 11:47-53)

*****

Da beriefen die führenden Priester mit den Pharisäern eine Sitzung des Rates ein und sagten: »Was sollen wir machen? Dieser Mann tut so viele Wunder. Wenn wir ihn weitermachen lassen, werden sich ihm noch alle anschließen. Dann werden die Römer einschreiten und uns die Verfügungsgewalt über Tempel und Volk entziehen.« Kajaphas, einer von ihnen, der in jenem Jahr der Oberste Priester war, sagte: »Wo habt ihr euren Verstand? Seht ihr nicht, daß es günstiger für euch ist, wenn einer für alle stirbt, als wenn das ganze Volk vernichtet wird?« Das sagte er nicht aus eigenem Wissen. Weil er in jenem Jahr Oberster Priester war, sagte er in prophetischer Eingebung voraus, daß Jesus für das jüdische Volk sterben werde - und nicht nur für dieses Volk, sondern auch, um die verstreuten Kinder Gottes zusammenzuführen. Von diesem Tag an waren sie fest entschlossen, Jesus zu töten. (Johannes 11.47-53)

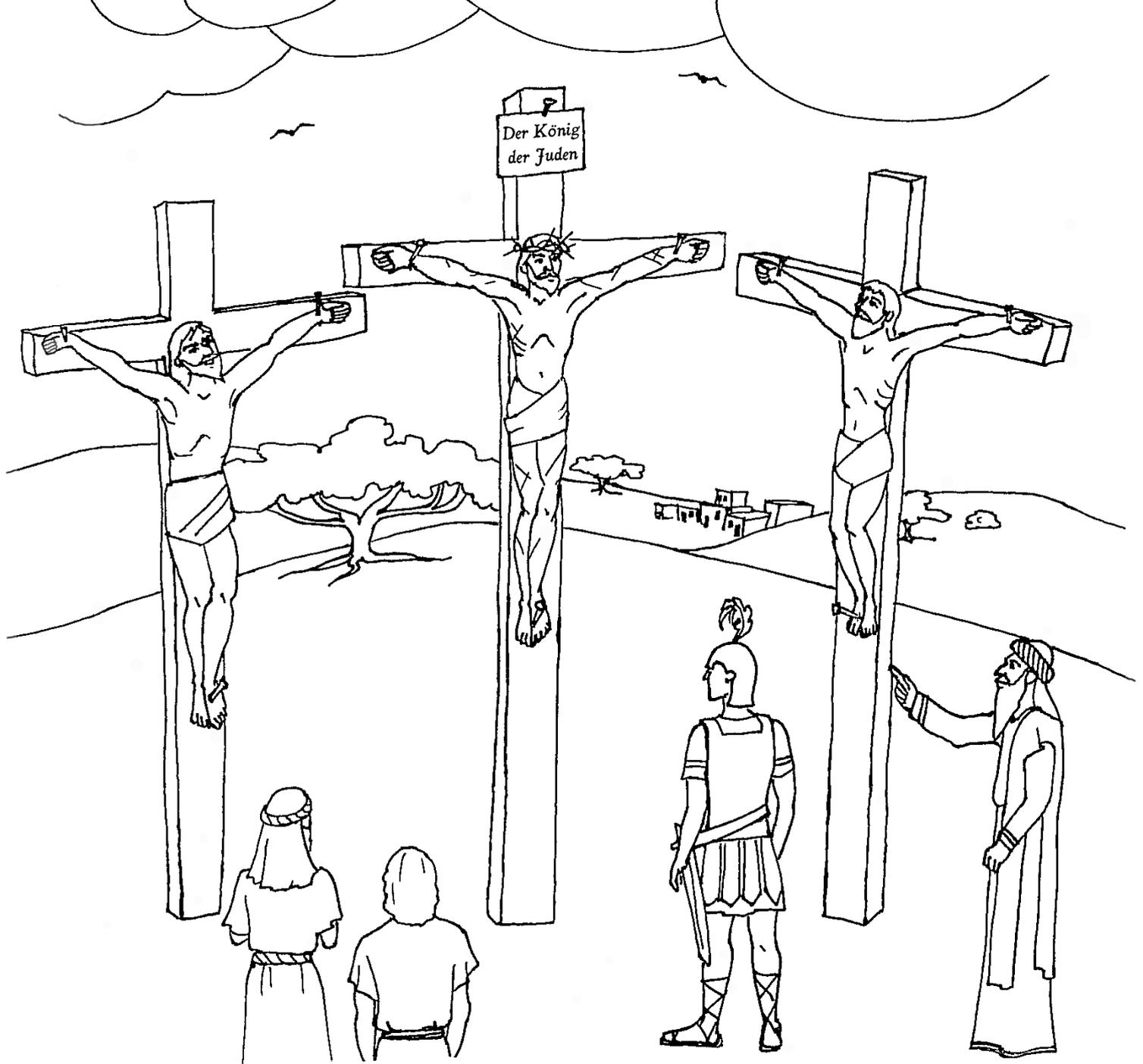

Seara, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi. Pe cînd mîncau, El a zis: „Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde.“ Ei s’au întristat foarte mult, și au început să-I zică unul după altul: „Nu cumva sînt eu, Doamne?“ Drept răspuns, El le-a zis: „Cel ce a întins cu Mine mîna în blid, acela Mă va vinde.“
(Matei 26:20-23)

*****

Als es Abend geworden war, setzte sich Jesus mit den zwölf Jüngern zu Tisch. Während der Mahlzeit sagte er: »Ich weiß genau, daß einer von euch mich verraten wird.« Die Jünger waren sehr bestürzt, und einer nach dem anderen fragte ihn: »Du meinst doch nicht mich, Herr?« Jesus antwortete: »Der wird mich verraten, der eben mit mir das Brot in die Schüssel getaucht hat.«

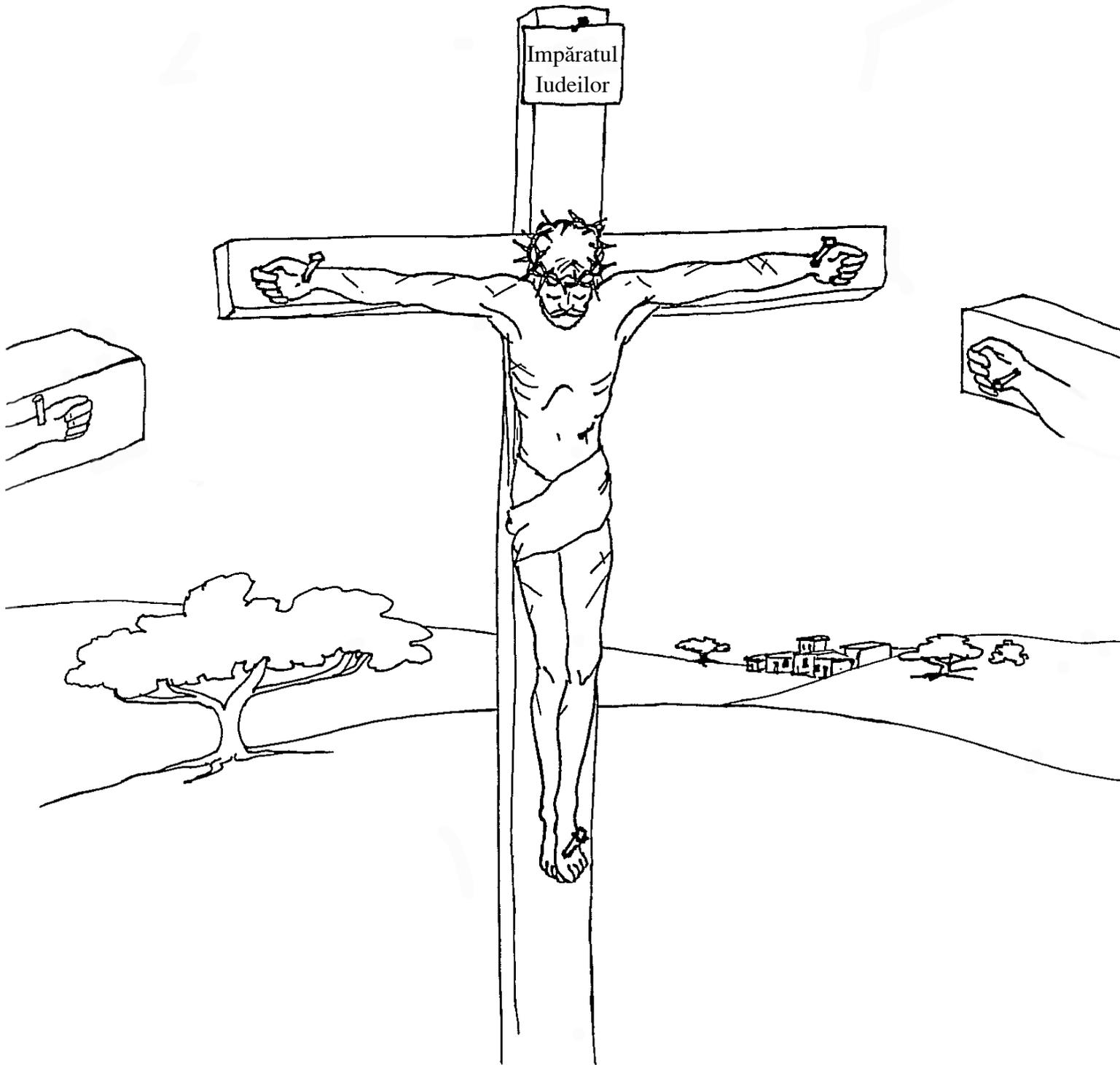
(Matthäus 26:20-23)

Împreună cu El duceau și pe doi făcători de rele, cari trebuiau omorâți împreună cu Isus. Când au ajuns la locul, numit „Căpățîna“, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stînga. Unul din tîlharii răstigniți Il batjocorea, și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? Mîntuiește-Te pe Tine însuși, și mîntuiește-ne și pe noi!“ Dar celalt l-a înfruntat, și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești supț aceeaș osîndă? Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n’ a făcut nici un rău.“ Și a zis lui Isus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine, cînd vei veni în Impărăția Ta!“ Isus a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.“ (Luca 23:32-33 & 39-43)

*****

Zusammen mit Jesus wurden zwei Verbrecher zur Hinrichtung geführt. Als sie zu der Stelle kamen, die >Schädel< genannt wird, nagelten die Soldaten Jesus ans Kreuz, und mit ihm die beiden Verbrecher, den einen links von Jesus, den anderen rechts. Einer der Verbrecher, die mit ihm gekreuzigt worden waren, beschimpfte ihn: »Bist du denn nicht der versprochene Retter? Dann hilf dir selbst und uns!« Aber der andere wies ihn zurecht: »Hast du immer noch keine Furcht vor Gott? Du bist doch genauso zum Tod verurteilt, und du bist es mit Recht. Wir beide leiden hier die Strafe, die wir verdient haben. Aber der da hat nichts Unrechtes getan.« Und zu Jesus sagte er: »Denk an mich, Jesus, wenn du deine Herrschaft antrittst!« Jesus antwortete ihm: »Ich sage dir, du wirst noch heute mit mir im Paradies sein.« (Lukas 23.32-33 & 39-43)

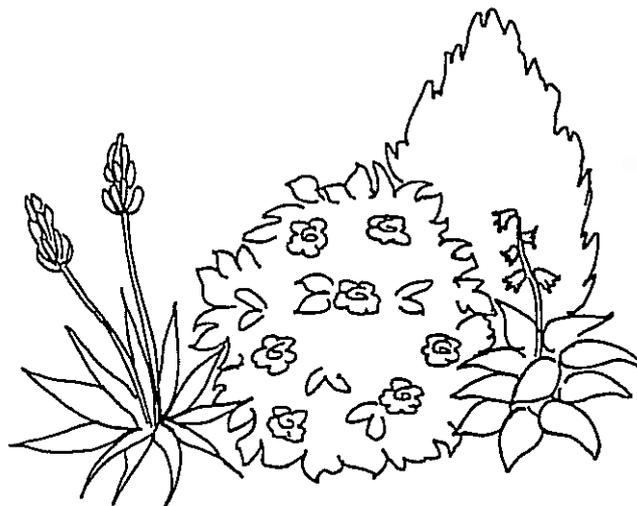
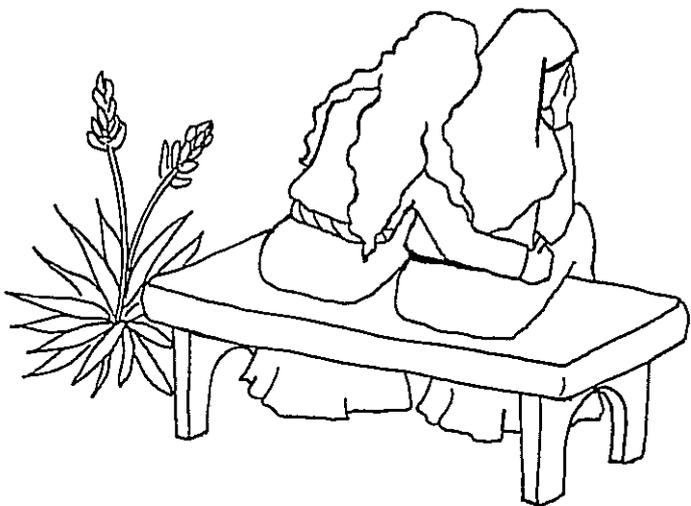

Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s'a făcut întunec peste toată țara, pînă la ceasul al nouălea. Soarele s'a întunecat, și perdeaua dinlăuntru al Templului s'a rupt prin mijloc. Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mîinile Tale Imi încredințez duhul!“ Și cînd a zis aceste vorbe, Și-a dat duhul. Sutașul, cînd a văzut ce se întîmplase, a slăvit pe Dumnezeu, și a zis: „Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!“ (Luca 23:44-47)

* * * * *

Als es Mittag wurde, verfinsterte sich die Sonne, und im ganzen Land war es bis drei Uhr dunkel. Dann riß der Vorhang vor dem Allerheiligsten im Tempel mitten durch. Jesus aber rief laut: »Vater, in deine Hände lege ich meinen Geist!« Mit diesen Worten starb er. Der römische Hauptmann, der die Aufsicht hatte, sah das alles und gab Gott die Ehre. »Dieser Mann war bestimmt unschuldig«, sagte er.

(Lukas 23.44-47)

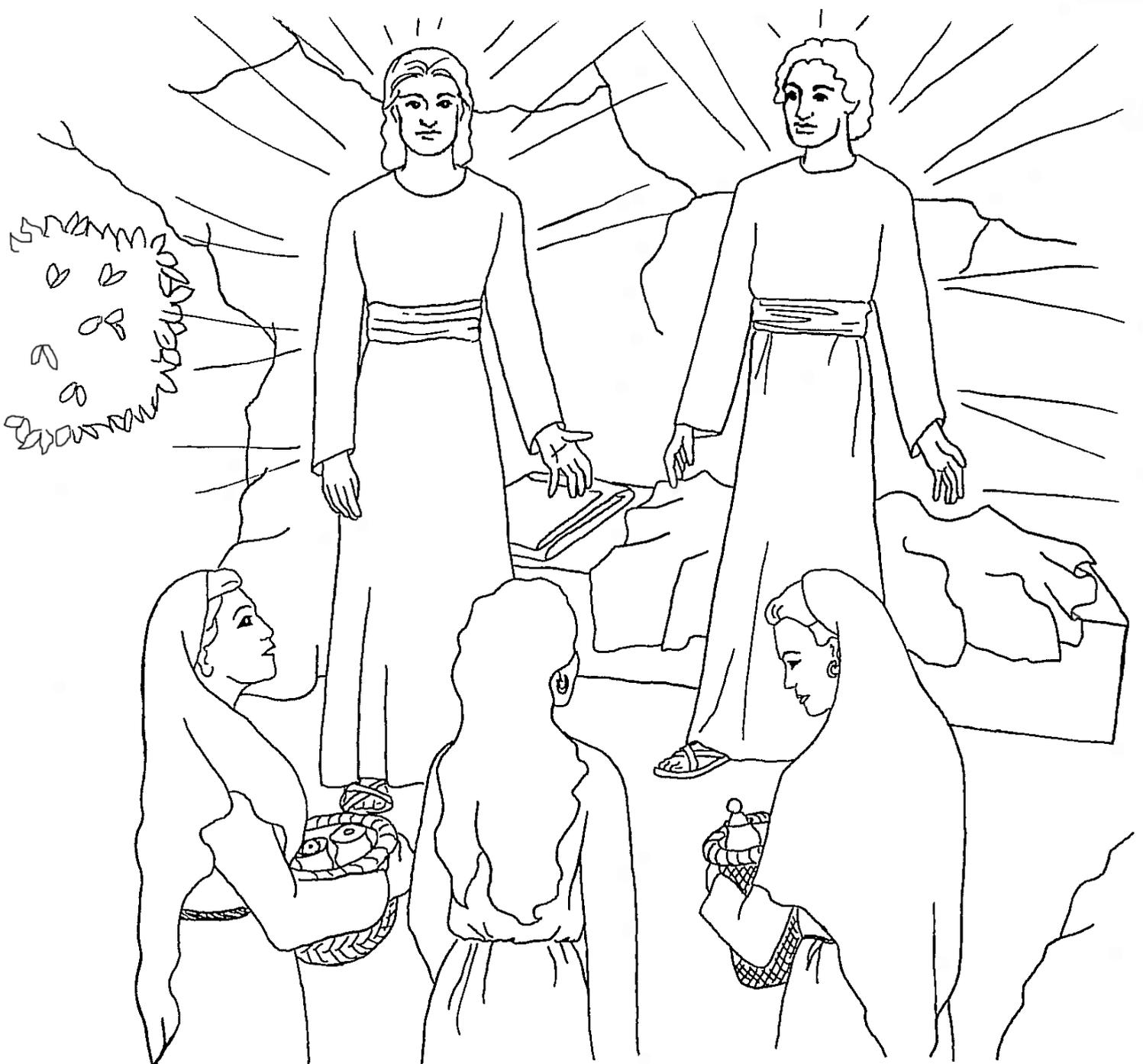
Spre seară, a venit un om bogat din Arimatea, numit Iosif, care era și el ucenic al lui Isus. El s'a dus la Pilat, și a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-l dea. Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într'o pînză curată de in, și l-a pus într'un mormînt nou al lui însuș, pe care-l săpase în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la ușa mormîntului, și a plecat. Maria Magdalina și cealaltă Marie erau acolo, și ședeau în fața mormîntului.

(Matei 27:57-61)

*****

Am Abend kam ein reicher Mann aus Arimathäa, er hieß Josef und war ein Jünger Jesu. Er ging zu Pilatus und bat ihn, den Leichnam Jesu freizugeben. Da befahl Pilatus, ihn auszuliefern. Josef nahm den Toten, wickelte ihn in ein sauberes Leinentuch und legte ihn in sein eigenes Grab, das in einen Felsen gehauen und noch unbenutzt war. Dann rollte er einen schweren Stein vor den Grabeingang und ging fort. Maria aus Magdala und die andere Maria blieben dort und setzten sich dem Grab gegenüber nieder.

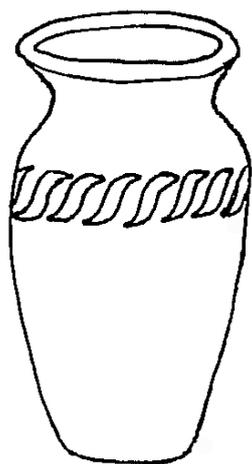
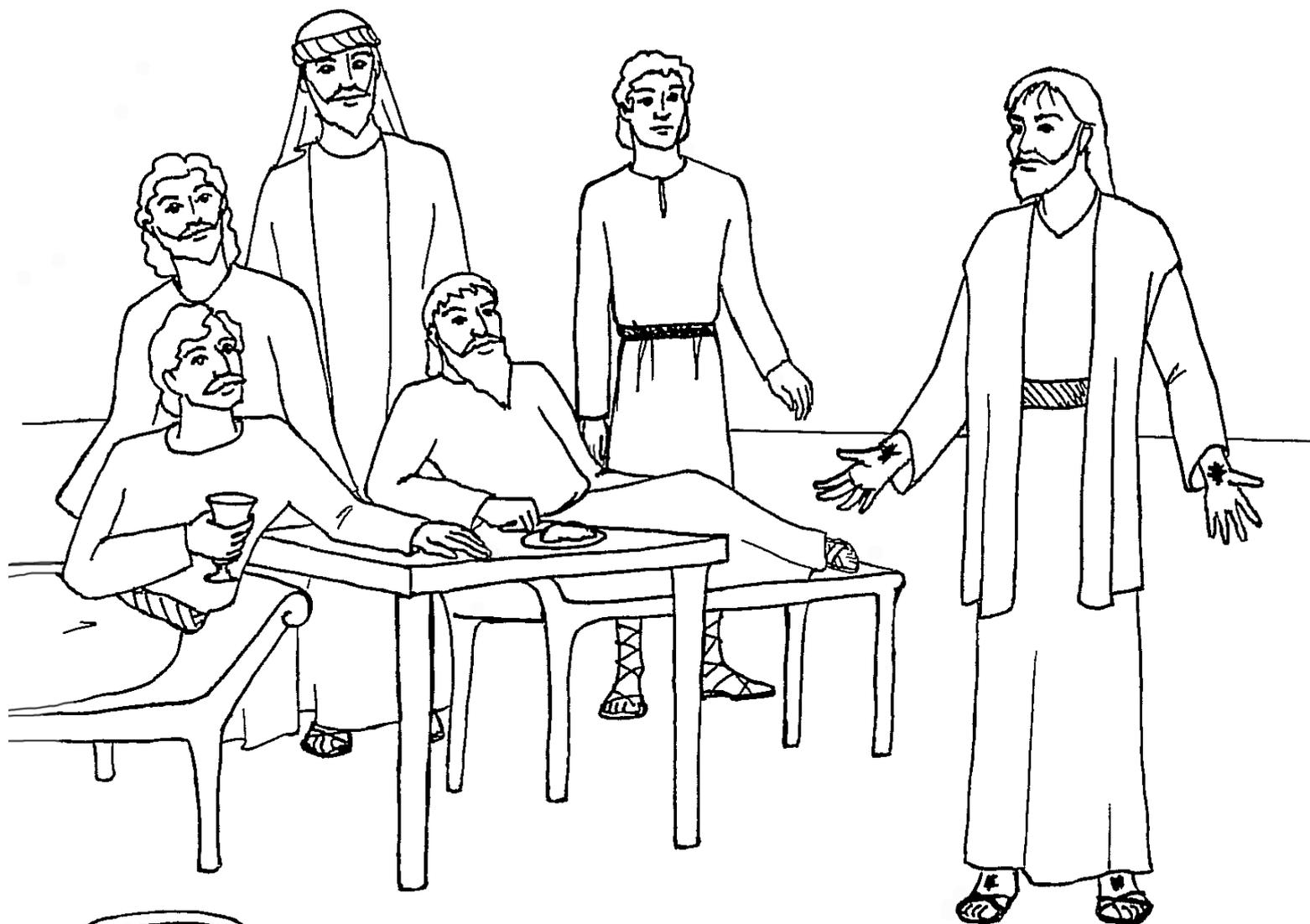
(Matthäus 27.57-61)

În ziua întâi a săptămînii, femeile acestea, și altele împreună cu ele, au venit la mormînt dis de dimineață, și au adus miresmele, pe cari le pregătiseră. Au găsit piatra răsturnată de pe mormînt, au intrat înlăuntru, și n'au găsit trupul Domnului Isus. Fiindcă nu știau ce să creadă, iată că li s'au arătat doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare. Ingrozite, femeile și-au plecat fețele la pămînt. Dar ei le-au zis: „Pentruce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v'a spus pe cînd era încă în Galilea, cînd zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mîinile păcătoșilor, să fie răstignit, și a treia zi să învieze.“ Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus. (Luca 24:1-8)

*****

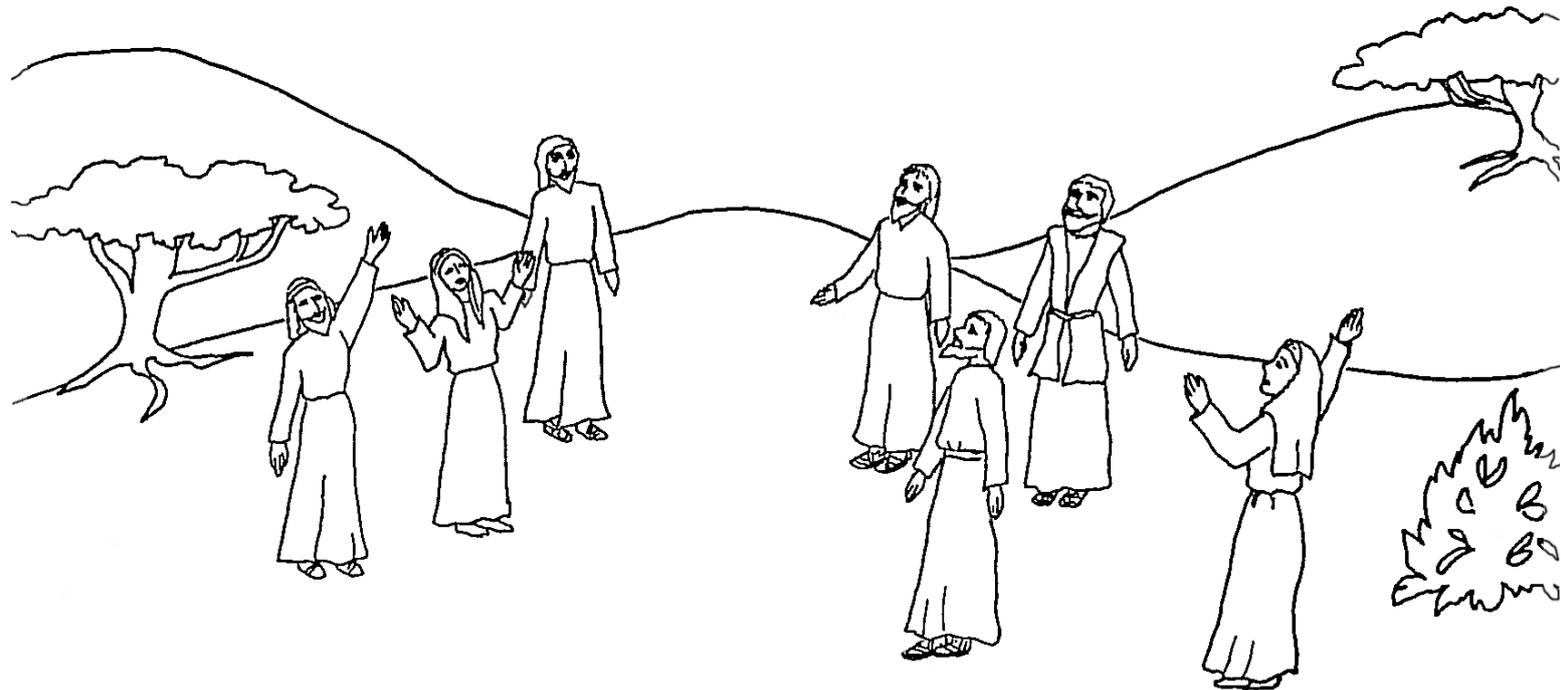
Am Sonntagmorgen gingen die Frauen in aller Frühe zum Grab und nahmen die Salben mit, die sie zubereitet hatten. Sie sahen, daß der Stein vom Grabeingang weggerollt war. Als sie aber hineingingen, war der Leichnam Jesu, des Herrn, nicht mehr da. Während sie noch ratlos dastanden, traten plötzlich zwei Männer in strahlend hellem Gewand zu ihnen. Die Frauen fürchteten sich und blickten zu Boden. Die beiden Männer sagten zu ihnen: »Was sucht ihr den Lebenden bei den Toten? Er ist nicht hier; Gott hat ihn vom Tod erweckt! Erinnert euch an das, was er euch in Galiläa gesagt hat: >Der Menschensohn wird den Feinden Gottes ausgeliefert und ans Kreuz genagelt, aber am dritten Tag wird er vom Tod auferstehen.<< Da erinnerten sich die Frauen an seine Worte. (Lukas 24.1-8)

S'au sculat chiar în ceasul acela, s'au întors în Ierusalim, și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc, și zicînd: „A înviat Domnul cu adevărat, și S'a arătat lui Simon.“ Și au istorisit ce li se întîmplase pe drum, și cum L-au cunoscut la frîngerea pîinii. Pe cînd vorbeau ei astfel, însuș Isus a stătut în mijlocul lor, și le-a zis: „Pace vouă!“ Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh. Dar El le-a zis: „Pentru ce sînteți turburați? Și de ce vi se ridică astfel de gînduri în inimă? Uitați-vă la mîinile și picioarele Mele, Eu sînt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n'are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.“ (Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mîinile și picioarele Sale.) (Luca 24:33-40)

*****

Sie machten sich sofort auf den Rückweg nach Jerusalem. Als sie dort ankamen, waren die Elf mit allen übrigen versammelt und riefen ihnen zu: »Der Herr ist wirklich auferweckt worden! Simon hat ihn gesehen.« Da erzählten ihnen die beiden, was sie unterwegs erlebt hatten und wie sie den Herrn erkannt hatten, als er ihnen das Brot austeilte. Während die beiden noch erzählten, stand plötzlich der Herr selbst mitten unter ihnen. Er grüßte sie: »Ich bringe euch Frieden!« Sie erschrecken, denn sie meinten, einen Geist zu sehen. Aber er sagte: »Warum seid ihr so erschrocken? Warum kommen euch solche Zweifel? Schaut mich doch an, meine Hände, meine Füße, dann erkennt ihr, daß ich es wirklich bin. Faßt mich an und überzeugt euch; ein Geist hat doch nicht Fleisch und Knochen wie ich!« Während er das sagte, zeigte er ihnen seine Hände und seine Füße. (Lukas 24.33-40)

Și le-a zis: „Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos, și să învieze a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începînd din Ierusalim. Voi sînteți martori ai acestor lucruri. El i-a dus afară pînă spre Betania. Și-a ridicat mîinile, și i-a binecuvîntat. Pe cînd îi binecuvînta, S'a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer. (Luca 24:46-48 & 50-51)

*****

»Hier steht es doch geschrieben«, erklärte er ihnen: »Der versprochene Retter muß leiden und sterben und am dritten Tag vom Tod auferstehen. Den Menschen aller Völker muß verkündet werden, daß ihnen um seinetwillen Umkehr zu Gott und Vergebung der Schuld angeboten wird. Und das muß in Jerusalem anfangen. Ihr seid Zeugen von all dem und sollt dafür einstehen!« Darauf führte Jesus sie aus der Stadt hinaus nach Betanien. Dort erhob er die Hände, um sie zu segnen. Und während er sie segnete, entfernte er sich von ihnen und wurde zum Himmel emporgehoben. (Lukas 24.46-48 & 50-51)

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică. Dumnezeu, în adevăr, n'a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n'a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

(Ioan 3:16-18)

Gott liebte die Menschen so sehr, daß er seinen einzigen Sohn hergab. Nun wird jeder, der sein Vertrauen auf den Sohn Gottes setzt, nicht zugrunde gehen, sondern ewig leben. Gott sandte ihn nicht in die Welt, um die Menschen zu verurteilen, sondern um sie zu retten. Wer sich auf den Sohn Gottes verläßt, der wird nicht verurteilt. Wer sich aber nicht auf ihn verläßt, der ist schon verurteilt, weil er Gottes einzigen Sohn ablehnt.«

(Johannes 3.16-18)

Dacă zicem că n'avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.

(1 Ioan 1:8-9)

Wenn wir behaupten, ohne Schuld zu sein, betrügen wir uns selbst, und die Wahrheit lebt nicht in uns. Wenn wir aber unsere Schuld eingestehen, dürfen wir uns darauf verlassen, daß Gott Wort hält: Er wird uns dann unsere Verfehlungen vergeben und alle Schuld von uns nehmen, die wir auf uns geladen haben.

(1 Johannes 1.8-9)

Isus i-a zis: „Eu sînt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine.“

(Ioan 14:6)

Jesus antwortete: »Ich bin der Weg, der zur Wahrheit und zum Leben führt. Einen anderen Weg zum Vater gibt es nicht.«

(Johannes 14.6)

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați dela Mine, căci Eu sînt blînd și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.“

(Matei 11:28-30)

»Kommt doch zu mir; ich will euch die Last abnehmen! Ich quäle euch nicht und sehe auf keinen herab. Stellt euch unter meine Leitung und lernt bei mir; dann findet euer Leben Erfüllung. Was ich anordne, ist gut für euch, und was ich euch zu tragen gebe, ist keine Last.«

(Matthäus 11.28-30)

Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne cari nu sînt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezînd, să aveți viața în Numele Lui.

(Ioan 20:30-31)

Jesus tat vor den Augen seiner Jünger noch viele andere Wunder, durch die er ihnen seine Macht und Hoheit zeigte. Sie stehen nicht in diesem Buch. Was aber in diesem Buch steht, wurde aufgeschrieben, damit ihr daran festhaltet, daß Jesus der Sohn Gottes ist, der versprochene Retter. Wenn ihr euer Vertrauen auf ihn setzt, habt ihr durch ihn das Leben.

(Johannes 20.30-31)

„Eu sînt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă, Inceputul și Sfîrșitul.“ (Apocalipsa 22:13)

»Ich bin der, der alles erfüllt, der Erste und der Letzte, der Anfang und das Ende.«

(Offenbarung 22.13)

AΩ

Dacă această rugăciune exprimă cea ce simți în sufletul tău, roagă această rugăciune și Isus va veni în viața ta, așa cum ți-a promis:

Doamne Isuse, stiu că sunt un păcătos și am nevoie de tine în viața mea. Îți mulțumesc că ai murit pe cruce, pentru am-i lua păcatele. Îți mulțumesc pentru iertare și pentru viața vesnică pe care mi-o dai. Te rog vino în viața mea ca Mântuitor și i-a controlul vieții mele, amin.

Nume _____ Data _____

*****

Drückt dieses Gebet ihren Herzenswunsch aus? Wenn ja, dann beten Sie dieses Gebet und Christus wird in ihr Leben kommen, so wie er es versprochen hat:

Herr Jesus, ich habe erkannt, daß ich ein Sünder bin und dich in meinem Leben brauche. Ich danke dir dafür, daß du am Kreuz für meine Sünden gestorben bist. Danke, daß du mir vergibst und mir Ewiges Leben schenkst. Ich lade dich ein in mein Leben als Retter und Herr. Bitte übernimm mein Leben.

Name _____ Datum _____

Illustrata de: Linda Riddell
Illustriert von Linda Riddell

The EuroSlavic font used to print this work is available from Linguist's Software, Inc.,
P.O. Box 580, Edmonds, WA 98020-0580 USA, Tel: (425)775-1130
www.linguistsoftware.com

www.goodnewscoloringbook.org

Romanian/German (Deutsch)

